

andre Lande. Vi ved, at havde Socialdemokraterne været Flertal, havde de været raadende, var det ikke gaaget saaledes. Ansvar for Verdenskrigen har de Partier, som holder paa den bestaaende kapitalistiske Samfundsordning sammen med dem, som støtter sig til Militæret. I Danmark skal det være de Konservative, støttende sig til Militæret, som skal føre os frelst ud af Uføret, men vi ved, at for alle andre Lande vilde det være en Lykke, om Militæret ganske mistede sin Indflydelse. Jeg tror, det bliver vanskeligt for Venstres Ordfører og i det hele taget for Venstres Medlemmer at gaa ud og fortælle, at de sammen med det konservative Folkeparti nu vil lave en Hærordning af den Art, der her er Tale om, og at faa Vælgerne til at tro paa, at det skal være til Gavn for Landet.

Derefter talte Venstres Ordfører haanende om den stærke radikale Regering, der var bange for den konservative Presse — den stærke Regering bange for den konservative Presse! Forleden Dag kom Udenrigsministeren op paa Talerstolen og advarede mod at kalde Venstres Forsvarsordning unneutral, for det skader Danmark, sagde Ministeren. Men under Verdenskrigen behøvede man skam ikke at regne det ringeste med, hvad Pressen skrev i Danmark, det var unødigt for den stærke Regering at frygte for, hvad den konservative Presse skrev. Venstres ærede Ordfører var, om jeg ikke husker fejl, i 1914—15 Redaktør i Aalborg (Afbrydelse). Naa, det var i Roskilde, men han var altsaa Redaktør. Udenrigsministeren indbød alle Bladredaktører i Danmark til et fortroligt Møde i Ministeriet, hvor han gjorde Rede for, hvorledes der fra udenlandske Gesandter her var kommet Klager over unneutral Optræden fra visse Blades Side, og understregede, hvilke Vanskeligheder der kunde opstaa deraf. Jeg vilde ønske, vi havde et Referat af det nævnte Møde; en af Venstres Redaktører, Redaktør Hans Jensen fra „Sorø Amtstidende“, stod op og takkede Regeringen og talte lige saa indtrængende som Ministeren om den store Fare, der kunde være forbundet med den ansvarløse Maade, hvorpaa visse Blade skrev. Jeg ved ikke, om Venstres Ordfører var med ved dette Møde. Han nikker. Saa forekommer det mig, at det var ret ansvarsløst af ham i Dag at tale, som han gjorde, idet han talte haanende om den stærke Regering overfor den konservative Presse, thi det er jo helt og holdent at desavouere Redaktør Hans Jensen. Den Dag sagde det ærede Medlem ingenting, thi da sad vi midt i det, og han kunde se

Faren. Der var tre, som ikke kunde se den, alle andre var enige om, at man maatte vogte sig; imidlertid varede det ikke længe, før der maatte nye Møder til, man kunde ikke dy sig. De tre, som protesterede, var Redaktør Poul Jacobsen fra Bladet „Vort Land“, Redaktør Nordentoft fra Bladet „Hovedstaden“ samt Redaktøren af det Blad, som det ærede Medlem nu redigerer. Disse tre sagde, at de brød sig Pokker om Ministerens Udtalelser, de vilde skrive, som de lystede, og fra anden Side stempledes de tres Optræden som ganske ansvarsløs. Nu er Krigen et tilbagelagt Stadium, og nu kan det ærede Medlem staa op og tale haanende om den stærke Regering, der var bange for den konservative Presse. Han var aldeles ikke saa højt oppe den Dag i Ministeriet, da Ministeren fremkom med sin Henstilling og man saa, hvor alvorlige Følgerne kunde blive. I Dag kommer han sammen med den højtærede Forsvarsminister og giver det Udseende af, at hvis Venstre havde været ved Styret, havde der været brugt meget mindre, og man havde ikke været nær saa ængstelig for, hvad der skulde blive skrevet. Efter at vi har set Forsvarsministeren under en saadan Situation træffe Forberedelse til Belejringsstilstand i Danmark og Censur overfor Pressen, og Venstres Ordfører har deltaget i Møder, hvor han hørte en af sine egne Partifæller staa op og takke Udenrigsministeren og gøre hans Ord til sine om, hvor alvorlig Situationen er, saa er det godtkøbs at komme bagefter og fortælle: Det hele betyder ingenting. Det er bare Regeringen, der er blevet nervøs, er blevet bange, og dog kalder den sig stærk. Det er unødvendig Frygt. Jeg siger: Det er fuldkommen ansvarsløs Agitation bagefter at fremstille Situationen paa den Maade, nu da der i Øjeblikket ingen Fare truer.

Venstres ærede Ordfører talte derefter om, at Venstre ved sin Ordning af Militærets Fordeling over hele Danmark netop havde regnet med, at man ogsaa skulde bruge det, hvis der udbrød indre Uroligheder, man havde foretaget Fordelingen med det for Øje. Jeg indrømmer, denne Forklaring forbløffer mig i allerhøjeste Grad. Nu bor jeg her i København, men jeg er ellers en gammel Jyde og regner mig for at være Jyde, og jeg havde aldrig troet, at det var Jyderne, der var Revolutionsmænd og farlige oprørske Mennesker. Men det kan jeg forstaa maa være Tilfældet. Naar det er Hensynet til den indre Sikkerhed, der har foranlediget Ministeriet til at planlægge Fordelingen af Militæret paa den Maade, maa København være en Fredens By, thi der kommer ikke